

Kız ve Buzağı

Çınar BİBER

Kız ve Buzağı

Çınar BİBER

Parlak bir cumartesi sabahı Maya sarı yağmurluğunu ve yeşil lastik çizmelerini giydi. Kırmızı kanvas çantasını omzuna astı ve dişi eksik bir gülümsemeye gülümsedi. Bugün özel bir gündü. Annesiyle birlikte çiftlik barınağını ziyaret edecekti. Maya hayvanları dünyadaki her şeyden çok severdi ve onları görmek için sabırsızlanıyordu.

Barınakta yeşil tulumlu uzun boylu bir kadın el sallayarak selam verdi. "Ben Rosa," dedi, sıcak ela gözleri kırışarak. "Buradaki hayvanlarla ben ilgileniyorum." Maya büyük kırmızı ahıra, çamurlu gölete ve tüylü koyunlara baktı. "Bebek bir hayvan var mı?" diye sordu Maya. Rosa güldü. "Beni takip et," dedi.

Rosa, Maya'yı samanla dolu yumuşak bir bölmeye götürdü. İçeride krem ve kahverengi lekeleri olan küçük bir buzağı duruyordu. Buzağının uzun kirpikli kocaman koyu gözleri ve sarkık kulakları vardı. Boynunda küçük pirinç bir çingiraklı kırmızı bir tasma vardı. "Bu Pip," dedi Rosa. "Geçen ay kurtarıldı. Sadece üç aylık."

Pip ahşap bir direğin arkasından dışarı baktı. İlk başta utangaçtı, ince kuyruğu kıpırdıyordu. Maya yavaşça dizlerinin üstüne çöktü ve elini uzattı. "Merhaba, Pip," dedi yumuşak bir sesle. Buzağı sendeleyerek bir adım attı, sonra bir adım daha. Pembe burnu Maya'nın parmaklarını kokladı. Sonra sıcak, pürüzlü diliyle elini yaladı. Maya kıkırdadı.

Ondan sonra Maya her hafta Pip'i ziyaret etti. Ona taze saman getirdi ve Rosa'nın su kovanını doldurmasına yardım etti. Pip onu selamlamak için koştuğunda çingırağı şingırdıyordu. "Senin sesini tanıyor," dedi Rosa. Maya'nın yüzü aydınlandı. Ama bir öğleden sonra bir şey fark etti. Pip köşede tek başına duruyor, burnuyla eski bir kovayı dürtüyordu. Sıkılmış görünüyordu.

"Rosa," dedi Maya, "Pip'in yapacak eğlenceli şeylere ihtiyacı var. O bir bebek ve bebeklerin oynamaya ihtiyacı var!" Rosa başını salladı. "Haklısın. Genç hayvanların zenginleştirmeye ihtiyacı var—zihinlerini meşgul edecek güvenli oyunlar ve oyuncaklar." Maya'ya malzemelerle dolu bir kulübe gösterdi: yumuşak kumaş, ip ve büyük pürüzsüz toplar. "Biraz yapmama yardım etmek ister misin?" Maya'nın gözleri parladı. "Evet!"

Önce yumuşak bir oyuncak yaptılar. Maya bir bez torbayı temiz paçavralarla doldurdu ve iple sıkıca bağladı. "Keskin parça olmasın," diye hatırlattı Rosa. "Küçük bir buzağı için her şey yumuşak olmalı." Maya her düğümü kontrol etti. Sonra oyuncağı bir kirişe astı, böylece Pip onu dürtebilecekti. Yastıklardan yapılmış küçük bir yumruk torbası gibi hafifçe sallandı.

Sonra güvenli bir top yaptılar. Maya büyük pürüzsüz bir topu Pip'in bölmesine yuvarladı. Pip kocaman gözlerle ona baktı. Kokladı. Burnuyla dürttü. Top yuvarlandı ve Pip şaşkınlıkla geri sıçradı. Sonra çingırağı şingırdayarak topun peşinden koştu. Maya ellerini çırttı. "Hoşuna gitti!"

Daha fazla oyun yaptılar. Rosa, Maya'ya sağlam bir plastik şişeyi çakıl taşlarıyla doldurup kapağını sıkıca kapatmayı gösterdi. "Bir çingirak oyuncak," dedi Rosa. Pip onu itip çingirtisini dinlemeye bayılıyordu. Maya ayrıca Pip'in bulması için sığ bir kutuya elma dilimleri sakladı. Pip samanın içinde homurdanarak eşeledi, mutlulukla yedi.

Pip oyunbaz ve meraklı büyüdü. Topunu bölmede kovaladı ve yumuşak oyuncaklarını havaya fırlattı. Maya her hafta geldiğinde, mutlu küçük bir böğürtüyle kapıya koşuyordu. Krem ve kahverengi tüyleri parlak ve yumuşak oldu. "Güçleniyor," dedi Rosa. "İyi yemek, iyi arkadaşlar ve iyi eğlence—bir buzağının ihtiyacı olan şey bu."

Yağmurlu bir günde Maya, Pip'i köşede yatarken buldu, oyuncaklarıyla ilgilenmiyordu. Burnu sıcaktı. "Rosa!" diye seslendi. Rosa hemen geldi ve onu kontrol etti. "Sadece biraz keyifsiz," dedi. "Bazen genç hayvanların ekstra bakıma ihtiyacı olur." Maya yakınında kaldı, yumuşak bir sesle konuştu ve tüylü başını okşadı. Yanından ayrılmadı.

Maya, Rosa'nın taze saman ve sıcak battaniyelerden rahat bir yatak yapmasına yardım etti. Pip'in yanına oturdu ve ona hikâyeler anlattı. "Yakında iyi olacaksın," diye fısıldadı. Rosa sıcak su ve özel bir mama getirdi. Pip biraz yedi, sonra dinlendi. Ertesi sabah, çingırağı tekrar şingırdadı ve Pip sendeleyerek ayağa kalktı. Maya sevinçle bağırdı. "Başardın, Pip!"

Rosa kolunu Maya'nın omzuna attı. "Biliyor musun," dedi, "büyük bir fark yarattın. Pip sen gelmeden önce yalnız ve sıkılmıştı. Neye ihtiyacı olduğunu fark ettin ve mutlu ve güçlü hissetmesine yardım ettin." Maya, yumuşak oyuncakını koklayan Pip'e baktı. "Sadece mutlu olmasını istedim," dedi. "Bu en iyi sebep," diye gülümsedi Rosa.

Haftalar geçti ve Pip her gün daha da büyüdü ve güçlendi. Hâlâ topunu ve çingirak oyuncağını seviyordu. Maya her hafta sonu ziyaret etti ve güneş ışığında birlikte oynadılar. Bazen Pip başını omzuna yaslıyor, çingırağı hafifçe çınlıyordu. Maya kendini sıcacık ve gururlu hissetti. Küçük bir buzağının mutlu büyümesine yardım etmişti.

Maya önemli bir şey öğrendi. Genç hayvanların yemek ve sudan fazlasına ihtiyacı var. Nazik bakıma, güvenli oyunlara ve iyi arkadaşlara ihtiyaçları var. Küçük nezaket davranışları—bir oyuncak yapmak ya da hasta bir buzağının yanında oturmak gibi—büyük fark yaratabilir. Maya her zaman hayvanların neye ihtiyacı olduğunu fark etmeye ve elinden geldiğince yardım etmeye karar verdi.

Yazın son ziyaretinde Maya, Pip'e veda etmek için sarıldı. Kırmızı tasmaşı şıngırdadı ve koyu gözleri ona baktı. "Yakında geri geleceğim," diye söz verdi. Rosa ahır kapısından el salladı. Maya sarı yağmurluğuyla eve yürürken gülümsedi. Barınak bir nezaket yeri idi ve artık o da bunun bir parçasıydı.